

χωρίς ΠΑΡΑΛΛΑΓΗ

ΙΟΥΛΙΟΣ 2007 | ΤΕΥΧΟΣ

5

ΔΕΛΤΙΟ ΑΝΤΙ-ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΑΝΤΙΡΡΗΣΙΩΝ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗΣ

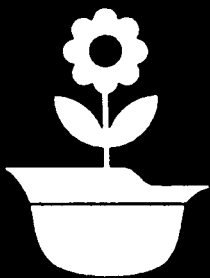

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΑΝΤΙΡΡΗΣΙΩΝ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗΣ

Τσαμαδού 13Α, 106 83 Αθήνα
Τηλ. 6977 956091

Φιλίππου 51, 546 31 Θεσσαλονίκη
Τηλ: 6934 667962

e-mail: arnisi@antirrisies.gr
Website: www.antirrisies.gr

www.antirrisies.gr

Η
ΑΡΝΗΣΗ
ΣΤΡΑΤΕΥΣΗΣ
ΣΤΟ
ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ

ΚΥΠΡΟΣ

Αρνούμαι να υπηρετήσω στο στρατό για λόγους αυτοσεβασμού

Εκείνος που αγαπά μια ζωντανή ύπαρξη, αν την αγαπά σι' αλήθεια, δεν μπορεί να δεχτεί να πεθάνει παρά μόνο γι' αυτή
Αλμπέρ Καμύ

7 Ιουλίου 2007. Η ημερομηνία αυτή αναγράφεται στο χαρτί κατάταξής μου. Γράφω σε ανθρώπους που μάχονται να ποιήσουν ήθος. Πατρίδα μου είναι τα βουνά στα οποία αναζητώ λίγη ελευθερία από την τηλεβρώμα και την καταπίεση. Η γη που με εμπνέει να γράφω στίχους για το άρωμά της. Εχθροί της πατρίδας μου είναι αυτοί που την αποφιλώνουν και την οικοπεδοποιούν.

Αλήθεια δεν κατάλαβα τι διαφορά έχω μ'ένα Τούρκο που συγκινείται μπροστά σε κάποιο πίνακα του Πικάσο, που γελά όταν διδάσκεται Αριστοφάνη ή Μολιέρο, που κλαίει όπως εγώ για κάθε αδικοχαμένη ζωή. Μ' ένα νεαρό τούρκο που αναζητά κοινωνική δικαιοσύνη.

Δεν κατάλαβα ακόμα τι δικό μου έχει μέσα της η ακατάπαυστη φασιστογένεση της χώρας. Αυτή που με έμφυτους φόβους και πάθη προσπαθήσει να μας υποτάξει στην τυφλή υπακοή. Εξάλλου ο στρατός λειτουργεί και είναι βασισμένος στην ιεραρχία, στην εξουσιαστική βία, στην υποταγή, στον σεξισμό και στον εθνικισμό. Επιβεβαιώνει αυτό που μας διδάσκουν από μικρά παιδιά στην οικογένεια, στο σχολείο, στην καθημερινή μας ζωή, δηλαδή να καταπατάμε τους δίδυμους κατώτερους μας και να είμαστε υπό την εύνοια των ανωτέρων μας, με σκοπό να ζούμε όσο καλύτερα μπορούμε πατώντας και εκμεταλλευόμενοι πιο αδύναμους ανθρώπους. Λοιπόν... αν η κοινωνία μας τόσα χρόνια ήταν διαφανής δεν θα εισέβαλε κανένας στρατός. Γιατί ως γνωστόν τα

Συνέχεια στην τελευταία σελίδα

Διεθνής Ημέρα Δράσης για τους διωκόμενους αντιρρησίες συνείδησης (4 Ιούνι 2007 - Σύνταγμα)

Μαρία Αντονέττα Ματσιόκι

Πέθανε στα μέσα του Απριλίου στη Ρώμη σε ηλικία 84 ετών η Μαρία Αντονιέτα Ματσιόκι, τέως Ευρωβουλευτής με το Ιταλικό Κομμουνιστικό Κόμμα. Η Ματσιόκι είχε προωθήσει το πρώτο ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για την Αντίρρηση Συνείδησης (7 Φεβρουαρίου 1984). Υπήρξε επίσης - τιμής ένεκεν - ιδρυτικό μέλος του Ευρωπαϊκού Γραφείου για την Αντίρρηση Συνείδησης.

Υπήρξε καθηγήτρια Πανεπιστημίου στη Γαλλία (Paris VIII και Sorbonne), και συγγραφέας. Επίσης είχε και πλούσιο συγγραφικό έργο.

Το ψήφισμα του 1984 υπήρξε πολύ σημαντικό για τους Έλληνες αντιρρησίες, σε ηθικό επίπεδο. Στάθηκε επίσης ένα πολύτιμο εργαλείο στα χέρια όσων - τους δύσκολους εκεί-

νους καιρούς - μιλούσαν δημόσια για πράγματα κρυφά και απαγορευμένα.

Το γράμμα του νεοσύλληπτου

Μάτια γεμάτα αναμνήσεις απ' όλες μας τις διεκδικήσεις. Μάτια γεμάτα με εικόνες απ' τους ωραίους μας αγώνες.

Σε τέτοιες ώρες συλλογιέμαι πόσοι πολλοί έχουν χαθεί, συμφοιτητές, κοπέλες, φίλοι, για όσους βάλαν το κακί.

Παρέδωσε τα κεκτημένα και κάτι πέρα κι απ' αυτά. ήρθε η ώρα να πληρώσεις την πρότεινί σου λευτεριά.

Καμιά πατρίδα δεν πιστεύω, έλληνες και ξένοι όλοι μαζί. Όλες οι σβάστικες καμμένες πατρίδα μας ολάκερη η Γά!

Να δω δε θέλω μανιτάρι, ότι έχω αγαπήσει να χαθεί. Ειν' του απύθμενου η άκρη, ειν' κάτι πέρ' απ' τη ζωή.

Ούτε για μια στιγμή φαντάρος. Ούτε για μια μέρα φυλακή. Τ' αφιερώνω με αγάπη σ' όσους αθέλητα τους βάλαν το κακί...

Φοίβος

Σεμινάριο

"Φύλο και Μιλιταρισμός" (Αύγουστος 2007-Ισραήλ)

Η οργάνωση War Resisters' International (WRI) οργανώνει σεμινάριο με θέμα «Φύλο και Μιλιταρισμός», από τις 23-26 Αυγούστου του 2007 στο Ισραήλ (Neve Shalom). Γλώσσα του σεμιναρίου θα είναι η αγγλική.

Στο σεμινάριο θα συμμετέχουν ακτιβιστές και ακαδημαϊκοί από όλο τον κόσμο, για να ερευνήσουν τη σχέση μεταξύ μιλιταρισμού και φύλου. Το σεμινάριο οργανώνεται από την WRI και την ισραηλινή φεμινιστική αντιμιλιταριστική κίνηση New Profile. Το πρόγραμμα βασίζεται στη δουλειά που κάνουν οι δυο οργανώσεις εδώ και χρόνια πάνω στα ζητήματα φύλου και μιλιταρισμού.

Από το 1976 η WRI έχει οργανώσει πολλά διεθνή γυναικεία συνέδρια, είτε μόνι, είτε σε συνεργασία με άλλες οργανώσεις. Από το 1986 στη γυναικεία ομάδα εργασίας της έχουν ανοίξει συζητήσεις γύρω από αυτά τα ζητήματα. Το 1998 υιοθετήθηκε ένα στρατηγικό σχέδιο που έθεσε ως έναν από τους βασικούς στόχους της οργάνωσης την ενσωμάτωση της οπτικής του φύλου σε όλα τα επίπεδα εργασίας της WRI.

Η ισραηλινή ομάδα New Profile δημιουργήθηκε το 1998. Εδραιώθηκε μέσα από τη δουλειά δυο φεμινιστικών ερευνητικών ομάδων που ασχολήθηκαν με την κατάσταση των γυναικών στην έντονα στρατιωτικοποιημένη ισραηλινή κοινωνία. Η δουλειά της εστιάζει στη σύνδεση μεταξύ φύλου και μιλιταρισμού την οποία χρησιμοποιεί ως κύριο εργαλείο ανάλυσης της ισραηλινής κοινωνίας. Καθώς το Ισ-

ραήλ είναι μια από τις δυο χώρες παγκοσμίως που ισχύει η υποχρεωτική στράτευση για τις γυναίκες, δόθηκε ιδιαίτερη έμφαση στις γυναίκες αντιρρησίες συνείδησης.

Πληροφορίες: www.wri-irg.org/news/2007/council2007-en.htm, www.antirrisies.gr/?q=node/265 και στο τηλέφωνο του Συνδέσμου.

"Αντίρρηση Συνείδησης: Ανθρώπινο Δικαίωμα ή Κινούμενος Στόχος; Από την Ελλάδα και τα Βαλκάνια ως την Ευρώπη και ολόκληρο τον κόσμο". 14 Μαΐου - Εκδήλωση στον Δικηγορικό Σύλλογο της Αθήνας

Δήλωση άρνησης στράτευσης Νικήτα Λιναρδάκη

(Κατατέθηκε στο Στρατολογικό Γραφείο Αθήνας στις 4 Μάη 2006)

Η στρατιωτική θητεία βρίσκεται στον αντίποδα της λογικής που διέπει την κοινωνική μου δράση. Ο θεσμός αυτός εκφράζει, στην πιο καθαρή μορφή του, το είναι της εξουσίας. Ο στρατός, εξαρχής τοποθετημένος στο περιθώριο της κοινωνίας, δομημένος στη βάση μιας άτεγκτης, καθολικής οργάνωσης, καλείται να διαχειριστεί τις ανθρώπινες ανάγκες των μελών του. Το γεγονός αυτό απαιτεί τη ριζική μεταλλαγή της προσωπικότητας, την κατασκευή χειραγωγημένων ολοτύπων. Μεθοδικά επιχειρείται ο υποβίβασιμος της ανθρώπινης οντότητας, εφαρμόζοντας ένα σύστημα εξευτελισμών της αξιοπρέπειας, ακολουθώντας απαρέγκλιτα το πρότυπο της επιτήρησης – τιμωρίας. Τα πάντα κατά τη διάρκεια της θητείας αποκτούν διαφορετικό νόημα, αφού στερούνται της όποιας κοινωνικής χρησιμότητας. Ο παραλογισμός των εκτελούμενων ενεργειών, η απαίτηση αυτές να τηρούνται με τη μεγαλύτερη ευλάβεια, αποκαλύπτει με τον πιο εύγλωττο τρόπο ότι αυτό που πραγματοποιείται είναι η ολοκληρωτική κάμψη των αντιστάσεων, η απόλυτη δεκτικότητα μέχρι την χωρίς όρια υπακοή.

Ο στρατός εξασφαλίζει τη δική του ανα-

παραγωγή, του κράτους, των κυρίαρχων τάξεων. Ούτε μια ώρα δεν θα φέρω το ρόλο του πειθήνιου ανδρείκελου, ούτε θα γίνω μέρος της παράφορης διαστροφής της εξουσίας. Δεν αναγνωρίζω σε κανένα φορέα το δικαίωμα να εξετάσει τις ιδέες μου, δεν απολογούμαι απέναντι στα εντεταλμένα όργανα του στρατιωτικού μηχανισμού ή τις γραφειοκρατίες. Εναλλακτικά, ζητώ να εκτελέσω κοινωνική υπηρεσία. Είμαι πεπεισμένος ότι με τον τρόπο αυτό είναι δυνατό να προσφέρω ουσιαστικότερη και αποτελεσματικότερη βοήθεια στην ενδυνάμωση της κοινότητας.

Καταδικάζω την επίμονη προσπάθεια καταστολής του αντιμilitarιστικού κινήματος και εν γένει κάθε φωνής αντίστασης, το εκδικητικό μένος που εκδηλώνεται ενάντια στους αρνητές στράτευσης. Δηλώνω την αμέριστη αλληλεγγύη μου στον αντιρρησία συνείδησης Λάζαρο Πετρομελίδη, που δικάζεται σήμερα, για πολλοστή φορά, λόγω ανυποταξίας, από στρατιωτικό δικαστήριο. Απαιτώ να σταματήσουν όλες οι διώξεις σε βάρος του.

Νικήτας Λιναρδάκης

04/05/2006

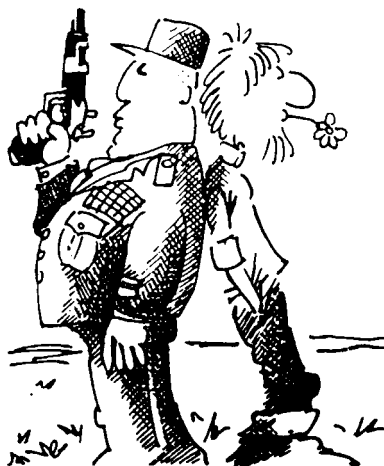
Όταν ο στρατός κλείνει ένα περιοδικό

Το φιλελεύθερο τουρκικό ειδησεογραφικό περιοδικό «Note», σταμάτησε στα μέσα Απρίλη την έκδοσή του έπειτα μετά από 25 χρόνια κυκλοφορίας. Αιτία η επιδρομή της Αστυνομίας στα γραφεία του εξαιτίας άρθρων που δημοσίευσε για τον τουρκικό στρατό, ιδιαιτέρως το ρεπορτάζ για σχέδια πραξικοπήματος. Το περιοδικό είχε επίσης δημοσιεύσει εσωτερικό έγγραφο του στρατού στο οποίο δημοσιογράφοι χαρακτηρίζονταν «υποστηρικτές» ή «αντιπυθήμενοι» στο στρατό.

Όπως αναφέρει η τουρκική «Zaman», αντί οι εισαγγελικές Αρχές να ξεκινήσουν έρευνα σχετικά με τα σχέδια των (απόστρατων πλέον) στρατιωτικών, έβαλαν στο στόχαστρο το περιοδικό, κατηγορώντας το ότι οδηγεί τον κόσμο να στραφεί «κατά της στρατιωτικής θητείας».

Στο τεύχος του στις 29 Μαρτίου το «Nokta» δημοσίευσε εκτενή αποσπάσματα από το φερόμενο ως ημερολόγιο του πρώην αρχηγού του Ναυτικού ναύαρχου Οζντέν Ορνέκ. Στα αποσπάσματα περιγράφεται ότι μια ομάδα στρατηγών σχεδίαζε δύο πραξικοπήματα, το 2003 και το 2004, για την ανατροπή του πρωθυπουργού Ερντογάν. Τα σχέδια δεν προχώρησαν επειδή δεν εξασφαλίστηκε η υποστήριξη των διοικητών του στρατού και επειδή εναντιώθηκε σε αυτά ο τότε αρχηγός ΓΕΕΘΑ στρατηγός Χιλιμί Οζκιόκ, όπως σημείωνε το περιοδικό.

Το πλήρες άρθρο:
<http://www.cpress.gr/article.php?art=37948>

Ο Σύνδεσμος
Αντιρρησιών Συνείδησης στο
Schoolwave!
23-25 Ιούνη - Τεχνόπολις

ΔΕΝ ΘΑ ΓΙΝΟΥΜΕ ΣΤΡΑΤΙΩΤΕΣ ΚΑΝΕΝΟΣ

Δηλώνουμε ότι ποτέ δεν θα συμμετάσχουμε ούτε θα συνεργαστούμε με οποιαδήποτε ένοπλη δύναμη η οποία αναλαμβάνει αποστολή της θεοσημομένης κυριαρχίας και εκμετάλλευσης. Αρνούμαστε κατηγορηματικά να γίνουμε κομμάτι οποιουδήποτε στρατού, αρνούμαστε να λάβουμε μέρος σε οποιαδήποτε πολεμική προετοιμασία και στον πόλεμο τον ίδιο! Επομένως, θεωρούμε ότι η αντίδραση στις πολεμικές προετοιμασίες οι οποίες καταλαμβάνουν σήμερα την ημερήσια διάταξη είναι απόλυτα εύλογη και διακηρύσσουμε ότι θα αντισταθούμε σ' αυτές τις προετοιμασίες και θα παλέψουμε για την καλλιέργεια μιας αντιπολεμικής στάσης. Θα αγωνιστούμε για έναν ελεύθερο κόσμο χωρίς διακρίσεις, σύνορα και τάξεις, ενάντια στην κυριαρχία και τη λεηλασία της ανθρωπότητας και της φύσης. Πιστεύουμε στην αναγκαιότητα μιας κατάστασης διαρκούς δράσης, μέχρι να απομακρυνθεί και η τελευταία επωμίδα που βρίσκεται πάνω σε στρατιωτική στολή, και το τελευταίο ναρκοπέδιο πάνω στη γη. Και από τη στιγμή που πιστεύουμε επίσης ότι η εξάλειψη των αιτιών του πολέμου είναι το μονοπάτι που οδηγεί στη θεμελίωση ενός ελεύθερου κόσμου, δεν θα γίνουμε στρατιώτες κανενός".

Από δημόσια άρνηση στράτευσης
τεσσάρων Τούρκων αντιρρησιών συνείδησης

Συνέχεια από την πρώτη σελίδα

όρνεα οσμίζονται τη βρωμιά και τη σαπίλα πριν ορμήσουν. Η διαρκής εμφύτευση ρατσισμού και του μίσους ενάντια στο διαφορετικό μου είναι ξένη.

Δεν έχω κάτι με την εθνική συνείδηση. Την θεωρώ κομμάτι μιας συμπαντικής συνείδησης η οποία οδηγεί στην ανύψωση του ανθρώπου. Τα όνειρα μου κρύβονται πίσω από τα μάτια ενός λιμοκτονούντος παιδιού στην Αφρική. Τα μάτια που δεν βλέπει κανένας στρατηγός η εθνικιστής παρά με απέχθεια, θεωρώντας την είσοδο στην αγία σοφία με άρμα πιο σημαντική. Μας τυφλώνουν βλέπετε κι εμάς η σκοτοφαγία των λαδωμένων Μέσων Μαζικής Εξημέρωσης και ο εθισμός στον εξευτελισμό των κυδαίων ακουσμάτων και καννιβαλιστικών θεαμάτων. Όλα συγκαλύπτουν και συμβάλλουν στην ύπωση των λαών.

Η εντολή που μου δίνεται είναι να σκοτώσω για τα συμφέροντα αυτών που ευθύνονται για την πθική μας εκμυδένιση και την κοινωνική εξαγρίωση. Να ξεπουλήσω κάθε αξία, όπως ξεπουλήθηκε η υγεία και η παιδεία. Νιώθω αυτή την πατρίδα να με σκοτώνει καθημερινά. Ξέρω πως η ζωή δεν αξίζει όταν η αξιοπρέπεια οβήνει.

Αρνούμαι να υπηρετήσω στο στρατό όχι για λόγους θρησκευτικούς, υγείας ή οικονομικούς, αλλά για λόγους ιδεολογικούς, λόγους καθαρά αυτοσεβασμού.

Δεν επιλέγουμε την εθνικότητά μας, την φυλή μας, το χρώμα μας, τους γονείς μας. Τα σεβόμαστε καθώς έχουν. Επιλέγουμε όμως ιδεολογία, φιλοσοφία, στάση ζωής. Επιλέγουμε που και πως θα διαθέσουμε τον εαυτό μας. Οι εξουσιαστές έχουν επιλέξει τη βία, αφού επέλεξαν τη διαχώριση της κοινωνίας σε τάξεις. Οι εξουσιαζόμενοι όμως οφείλουν να επιλέξουν την ελευθερία, το σεβασμό της ανθρωπίνης αξιοπρέπειας. Οφείλουν τέλος να αντισταθούν στο διασυρμό της.

Αυτός είναι ο λόγος που κι εγώ επιλέγω να μη στρατευτώ σ' αυτό τον μηχανισμό και να σταθώ αλλοπλέγγυος με τους καταπιεζόμενους όλου του κόσμου. Γιατί η γελοιότητα του φανατισμού εξαδραποδίζει τον καθένα. Γιατί η άγνοια και η ημιμάθεια που εκκολάπτεται δεν έχει το δικαίωμα να ανακόπτεται τα όνειρά μου για ένα καλύτερο κόσμο. Γιατί τα κίβδηλα ψευτοεθνικιστικά εμφυτευμένα οράματα των εξουσιαστών της πολιτείας του στρατού της εκκλησίας δεν θα εμποδίσουν την ειρήνη. Οσο υπάρχουν αυτοί υπάρχει κι ένας φίλος τους, ο πόλεμος. Ο μόνος πόλεμος που συμμετέχω είναι ο καθημερινός, κοινωνικός ενάντια σε αυτούς που καλλιεργούν και υπερασιάζονται την εκμετάλλευση, την οικονομική εξαθλίωση, την πείνα και τη σκληραγωγία που φτάνει μέχρι και το θάνατο αθώων υπάρξεων. Για κείνα τα δυο μάτια που με περιμένουν στην Αφρική και που σ' αυτά ανήκει ο όποιος παράδεισος, όσο κι αν ενοχλεί κάποιους αυτό».

Επιστολή «κομμένων» Αντιρρησιών

Εμείς, που υπογράφουμε αυτό το κείμενο, επιλέξαμε, εκκινώντας από διαφορετικές αφετηρίες, να μην καταταγούμε στον ελληνικό στρατό, ζητώντας να εκπληρώσουμε εναλλακτική πολιτική κοινωνική υπηρεσία η οποία από το 1997 αποτελεί νόμο του ελληνικού κράτους.

Η πραγματικότητα της εναλλακτικής υπηρεσίας είναι γνωστή. Τιμωρητική διάρκεια, άσχημες συνθήκες εκπλήρωσης, ταξικότητα, ποινικοποίηση της συνείδησης, ρατσιστική αντιμετώπιση, με λίγα λόγια εκδικητικό πνεύμα από την πολιτεία προς όσους την επιλέξουν. Και πάνω απ' όλα, πέταμα στα σκουπίδια κάθε σύστασης για βελτίωση, είτε αυτή προέρχεται από το εσωτερικό είτε από το εξωτερικό της χώρας.

Ακόμη όμως και κάτω από τις συγκεκριμένες συνθήκες, κάποιιοι επιλέξαμε αυτήν την εναλλακτική υπηρεσία να την εκπληρώσουμε. Στην προσπάθειά μας βρήκαμε απέναντί μας μια επιτροπή ελέγχου της συνείδησής μας, στελεχωμένη από στρατιωτικούς και - δυστυχώς - πανεπιστημιακούς, η οποία τα τελευταία χρόνια γνωμοδοτεί σταθερά για την απόρριψη της αίτησης οποιουδήποτε μη θρησκευτικού αντιρρησία.

Η επιτροπή αυτή, σύγχρονη έκδοση της μετεμφυλιακής επιτροπής κοινωνικών φρονημάτων, έχει ως αποστολή να κρίνει αν είμαστε «γνήσιοι» αντιρρησίες. Ερωτήσεις του τύπου «είσαι αναρχικός;», «ανήκεις σε κάποιο κόμμα;», «τι πιστεύεις για το τάδε ζήτημα» μας είναι εξαιρετικά οικείες, τις έχουμε υποστεί όλοι. Έτσι, εξήντα σχεδόν χρόνια μετά τη λήξη του Εμφυλίου και τριάντα τρία χρόνια μετά την πτώση της χούντας, τα κατάλοιπά τους εξακολουθούν να μπολιάζουν τους πιο στεγανούς χώρους της υποτιθέμενης δημοκρατίας μας και άνθρωποι εξακολουθούν να κρίνονται με βάση τις συνειδησιακές τους επιλογές.

Στρατό να πάμε δεν πρόκειται! Όλοι μας τη στιγμή αυτή είμαστε εκτός, χωρίς να νιώθουμε πως έχουμε παραβιάσει κάποιο νόμο. Η πολιτεία είναι που μέσα από τη λειτουργία αυτής της επιτροπής που σταθερά απορρίπτει αιτήματα των μη θρησκευτικών αντιρρησιών, επιδιώκει την απαξίωση του θεσμού και την μετατροπή του νόμου που η ίδια έχει ψηφίσει σε νεκρό γράμμα.

Απλώνουμε την αλληλεγγύη μας στις οικογένειες των επτά νέων που ωθήθηκαν στην αυτοκτονία φέτος στον ελληνικό στρατό. Γνωρίζουμε από πρώτο χέρι την ανασφάλεια, τον φόβο μπροστά στο κυνηγό, την άγνοια, την πίεση από τον στρατό και τον κοινωνικό περίγυρο, τους πθικούς και ψυχολογικούς εκβιασμούς που δέχεται όποιος τολμά να μην «χωρά» στον ελληνικό στρατό. Τα περάσαμε και μεις, διεκδικώντας στην πράξη την απόφασή μας να μην καταταγούμε.

Για τις δολοφονίες αυτές θεωρούμε αποκλειστικά υπεύθυνη την ελληνική πολιτεία, η οποία συστηματικά κρατά στο σκοτάδι πως υπάρχει και ένας άλλος τρόπος εκπλήρωσης του στρατιωτικού καταναγκασμού, και που με τους νόμους και την πράξη της καθιστά ξεκάθαρο πως προτιμά επτά νέους ανθρώπους νεκρούς, παρά επτά μη στρατευμένους, που θα μπορούσαν να προσφέρουν με άλλον τρόπο στο κοινωνικό σύνολο - και ζωντανούς.

Απλώνουμε τέλος την συμπαράστασή μας στους συντρόφους μας που με τη σειρά του Μαΐου αποφάσισαν να μην καταταγούν, είτε αυτοί επέλεξαν να εκπληρώσουν εναλλακτική υπηρεσία είτε όχι. Ακόμα και να το ζήτησαν, το αίτημά τους κατά πάσα πιθανότητα θα απορριφθεί με την συνηθισμένη αιτιολογία πως «η Επιτροπή δεν πείστηκε». Θα είμαστε στο πλάι τους στον δύσκολο δρόμο που τους περιμένει.

Κυριάκος Κ. (Αθήνα), Παναγιώτης Γ. (Θεσσαλονίκη),
Νικήτας Λ. (Αθήνα), Παντελής Π. (Θεσσαλονίκη), Γιώργος Σ. (Αθήνα)

